

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **I. Ř.**
zastoupena advokátkou Mgr. Evou Kičinkovou, sídlem Zámecká 2111,
347 01 Tachov

proti
žalované: **Západočeská univerzita v Plzni**, sídlem Univerzitní 2732/8, 306 14 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 8. 8. 2022, č.j. PR-P-2030951/01/21/VO,
takto:

I. **Žaloba se z a m í t á.**

II. **Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 12. 9. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručitou dne 13. 9. 2022, domáhala zrušení rozhodnutí rektora žalované ze dne 8. 8. 2022, č.j. PR-P-2030951/01/21/VO (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo jako

opožděné zamítnuto žalobkynino odvolání proti rozhodnutím Západočeské univerzity v Plzni

- ze dne 18. 1. 2021, č.j. PR-P-2030951/01/21,
- ze dne 18. 1. 2021, č.j. PR-P-2031094/01/21,
- ze dne 18. 1. 2021, č.j. PR-P-2031095/01/21,
- ze dne 14. 6. 2021, č.j. PR-P-2056930/06/21,
- ze dne 14. 6. 2021, č.j. PR-P-2056936/06/21,
- ze dne 14. 6. 2021, č.j. PR-P-2056937/06/21 (všechna tato rozhodnutí dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“ nebo „*rozhodnutí o vyměření poplatku*“),

jimiž byly žalobkyni vyměřeny poplatky za studium jednotlivých bakalářských prezenčních studijních programů a) Speciální pedagogika, b) Sociální práce a c) Historické vědy, vždy ve výši 26 358 Kč.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že ve správních řízeních, která předcházela vydání napadených rozhodnutí (zde soud poznamenává, že žalobkyně v žalobě používá výraz „*napadená rozhodnutí*“, z kontextu žaloby je však zjevné, že tím míní prvoinstanční rozhodnutí; soud proto dále v textu žaloby užívá výše zavedenou zkratku „*prvoinstanční rozhodnutí*“), byla podstatným způsobem porušena ustanovení o řízení, jelikož žalovaná porušila procesní předpisy tím, že všechna prvoinstanční rozhodnutí doručovala žalobkyni na adresu jejího trvalého pobytu (A., Ch.), na které se žalobkyně nezdržuje, namísto toho, aby jí bylo doručováno na doručovací adresu (H., P.), kterou žalobkyně žalované sdělila. Tímto způsobem došlo k tomu, že si žalobkyně prvoinstanční rozhodnutí nepřevzala ani nemohla převzít, bylo doručováno vhozením do schránky, tedy fikcí, žalobkyně se o existenci prvoinstančních rozhodnutí nedozvěděla včas, na tato rozhodnutí byla vyznačena doložka právní moci a vykonatelnosti a proti žalobkyni byly nařízeny exekuce v součtu za cca 225 000 Kč. O nařízených exekucích se žalobkyně dozvěděla až v květnu 2022 a ihned se obrátila na žalovanou a žádala vysvětlení, o jaké dluhy se jedná. Teprve dopisem ze dne 27. 5. 2022 byla žalobkyni všechna prvoinstanční rozhodnutí zaslána a žalobkyně začala zjišťovat, proč jí nebylo doručováno na doručovací adresu. Poté, co se žalobkyni podařilo přihlásit se do elektronického systému žalované, žalobkyně zjistila, že její osobní údaje ohledně adresy trvalého pobytu či jiných adres byly neoprávněně smazány. Žalobkyně si v souladu s § 83 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) proti prvoinstančním rozhodnutím podala dne 24. 6. 2022 odvolání, které bylo ovšem zamítnuto jako opožděné, a to s odkazem na údajné doručení prvoinstančních rozhodnutí v roce 2021, což žalobkyně také považuje za porušení procesních předpisů. Kromě toho žalovaná v napadeném rozhodnutí odmítla vyhovět podané žádosti žalobkyně o prominutí nebo snížení poplatků za studium z důvodu její nepříznivé socioekonomické situace a vůbec se návrhem věcně nezabývala, ani jej nevyloučila k samostatnému projednání, ani neshledala důvody pro obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí.
3. Žalobkyně dále uvedla, že u žalované studovala v několika studijních oborech, a to společně se svou dcerou I. Ř., nar. X., o kterou se stará od jejího narození z důvodu jejího

těžkého zdravotního postižení (kvadruplegie). Dcera žalobkyně potřebuje od narození celodenní péči, žalobkyně musela dceři asistovat na základní a střední škole a následně i při studiu na vysoké škole. Žalobkyně je v podstatě celodenní pečovatelkou dcery, nemůže docházet do zaměstnání, byť příležitostně chodila na brigády, má velice omezeny možnosti trávení svého volného času a aby si rozšířila obzory, rozhodla se proto alespoň studovat vysokou školu společně s dcerou. Žalobkyně u žalované v rámci vyplnění elektronické přihlášky ke studiu, a to jak své přihlášky, tak přihlášky své dcery, musela vyplnit povinnou položku – trvalé bydliště (A., Ch.) a dále vyplnila adresu pro doručování (H., P.), která se od trvalého bydliště liší. Přihláška žalobkyně i její dcery byla ohledně adres totožná, a to právě z důvodu provázanosti života žalobkyně a její dcery, kvůli postižení její dcery. Z výpisu osobních údajů žalobkyně a její dcery z informačního systému žalované ze dne 8. 7. 2022 ovšem vyplývá, že u dcery žalobkyně jsou údaje v pořádku, kdežto u žalobkyně údaje o adresách (dokonce i včetně adresy trvalého pobytu) zcela chybí, údajně byly smazány. Přitom bez vyplnění trvalého pobytu by žalobkyně přihlášku ke studiu ani nikdy nemohla podat, jelikož se jedná o povinnou položku. Žalobkyně si věc vysvětluje tak, že ze strany žalované byla její adresa (jak doručovací, tak trvalého pobytu) úmyslně smazána, aby bylo zakryto pochybení žalované. Navíc nedává smysl, aby u žalobkyně byly údaje smazány a u dcery žalobkyně nikoliv, když se studiem končily ve stejnou dobu. Na podporu svých tvrzení žalobkyně dokládá, že i při ukončení svého studia, kterého žalobkyně zanechala koncem roku 2021, i při komunikaci s žalovanou žalované vždy sdělovala svou doručovací adresu – H., P. Žalovaná přesto ke sdělené doručovací adrese nepřihlédla a nejméně dopis ze dne 22. 11. 2021 žalobkyni stále zasílala na A., Ch.

4. Dle žalobkyně žalovaná svým shora uvedeným postupem při doručování prvoinstančních rozhodnutí porušila § 69a zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), podle kterého platí: *(1) Vysoká škola v řízeních podle § 50 doručuje písemnosti uchazečům o studium sama nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. ... (2) Nepodaří-li se písemnost v řízení podle § 68 doručit z důvodu, že student nesplnil povinnost uvedenou v § 63 odst. 3 písm. b), nebo nepodaří-li se písemnost doručit na adresu pro doručování nahlášenou studentem, doručí se písemnost veřejnou vyhláškou, přičemž vysoká škola není povinná ustanovit studentovi opatrovníka. Žalobkyně kvůli postupu při doručování prvoinstančních rozhodnutí neměla možnost se těmito rozhodnutími bránit tak, jak jí umožňuje § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách, podle kterého platí, že rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle odstavce 3 se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Rektor může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.*
5. Žalobkyně dále uvedla, že považuje za věcně i procesně nesprávný a nedostatečně odůvodněný postup žalované, která po podání odvolání žalobkyní věc již po věcné stránce vůbec nepřezkoumávala, žalovaná vůbec nepřihlédla k osobní a ekonomické situaci žalobkyně a výsledné rozhodnutí je tak nepřiměřeně přísné. Žalobkyně přitom společně se svou dcerou ukončila v roce 2021 studium na vysoké škole při probíhající epidemii Covid19, v rámci které onemocněla a ochrnula matka žalobkyně paní M. M., nar. X., která v únoru 2021 po pádu ze schůdků krvácela do mozku, ochrnula, prodělala Covid19, a žalobkyně se najednou musela starat kromě dcery i o svou matku, za kterou pravidelně dojížděla do nemocnice a docílila toho, že její matka byla propuštěna do domácí péče, byť

jako ochrnutá na celou pravou stranu těla. Právě z těchto důvodů žalobkyně nesledovala e-mail, ani se nemohla dostavovat na adresu svého trvalého bydliště, kde se nezdržuje.

6. Žalobkyně závěrem žaloby konstatovala, že se ze všech shora uvedených důvodů domnívá, že vadným doručováním prvoinstančních rozhodnutí ze strany žalované byla žalobkyně zkrácena na svých procesních právech, která jí přísluší – zejména neměla možnost se seznámit s podklady prvoinstančních rozhodnutí a neměla možnost podat si včas odvolání spolu s žádostí o prominutí či snížení poplatků za studium, když podané odvolání bylo odmítnuto pro údajnou opožděnost a žalovaná se ani po věcné stránce nezabývala možností snížení poplatků za studium u žalobkyně z důvodu její sociální a ekonomické situace. Rozhodnutí jsou nezákonná a měla by být zrušena.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že z žaloby vyplývá, že žalobkyně požaduje vydání „rozhodnutí o neplatnosti“ napadeného rozhodnutí a jemu předcházejících rozhodnutí o vyměření poplatku z důvodu neplatného doručování ze strany žalované. Žalovaná nesouhlasí s názorem žalobkyně, že jí byla rozhodnutí o vyměření poplatku za studium doručena až 28. 5. 2022. Na základě žalobkyní podaného odvolání ze dne 24. 6. 2022 se žalovaná zabývala namítaným pochybením při doručování rozhodnutí o vyměření poplatku. Ze spisové dokumentace a z informačního systému studijní agentury IS/STAG vyplývá, že žalobkyně před vydáním rozhodnutí o vyměření poplatku nezadala v rámci osobních údajů adresu pro doručení. Z tohoto důvodu bylo doručováno na adresu trvalého pobytu žalobkyně a doručování bylo učiněno v souladu se zákonem a statutem ZČU. S ohledem na tuto skutečnost rektor ZČU podané odvolání žalobkyně z důvodu jeho opožděnosti zamítnul. Z výše uvedeného důvodu se rektor ani nemohl věcně zabývat žádostí žalobkyně o prominutí nebo snížení poplatku, protože v rámci rozhodování o pozdě podaném odvolání nedochází odvolacím orgánem k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí.
8. Žalovaná dále uvedla, že v rámci podaného odvolání prověřovala také tvrzení žalobkyně ohledně uvedení informace o doručovací adrese do elektronických přihlášek ke studiu. V podrobnostech v tomto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. S ohledem na tyto skutečnosti považuje tvrzení žalobkyně o uvedení doručovací adresy za nepravdivé. Za nepravdivé považuje žalovaná i tvrzení žalobkyně ohledně informací uvedených v informačním systému. V době jejího nahlížení v červenci 2022 již nebyla žalobkyně studentkou žalované, proto v systému nebyly přístupné informace o adrese trvalého pobytu a o doručovací adrese. Osobní údaje studentů jsou po ukončení studia v systému anonymizovány, a to z důvodu požadavků na ochranu osobních údajů. Třetí osoby (tj. osoby, které nejsou studentem nebo zaměstnancem v době nahlížení) nemají přístup k údajům z IS/STAG. Žalovaná neprováděla úpravy v informačním systému nad rámec jejích zákonných povinností, tedy nezakrývala ani nijak neměnila informace o doručovací adrese žalobkyně.
9. Dle žalované nemůže být důkazem o chybném doručování žalobkyní uvedený odkaz na oznámení o ukončení studia. Tyto písemnosti byly doručeny žalované v září a v prosinci roku 2021, tedy až po vydání rozhodnutí o vyměření poplatku. Uvedení adresy pro účely doručování v uvedených dokumentech nemohlo mít vliv na doručovací adresu v době vydání rozhodnutí o vyměření poplatku.

10. Žalovaná dále poukázala na skutečnost, že žalobkyně před vydáním rozhodnutí o vyměření poplatku neuvedla adresu pro doručování, proto žalovaná doručovala na adresu trvalého pobytu žalobkyně. Všechna rozhodnutí byla řádně oznámena a doručena v souladu se správním řádem. Ke zdravotním a sociálním důvodům žalovaná uvedla, že tyto skutečnosti nemohly být při vydání napadeného rozhodnutí zohledněny, protože zákon o vysokých školách předpokládá takové posouzení až ve chvíli, kdy provádí věcný přezkum napadeného rozhodnutí. V tomto případě však k takovému postupu nedošlo a nebylo možné postup dle § 58 odst. 7 věty druhé zákona o vysokých školách v případě odvolání žalobkyně aplikovat.
11. Žalovaná uzavřela, že doručování rozhodnutí o vyměření poplatku bylo učiněno v souladu s právními předpisy, proto je nutné považovat rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobkyně z důvodu jeho opožděnosti za správné.

IV.

Posouzení věci soudem

12. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaná souhlasily s projednáním věci bez jednání rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
13. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

14. Podle § 93 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
15. S ohledem na skutečnost, že se žalobkyně žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované, kterým bylo pro opožděnost zamítnuto její odvolání, mohl se soud věcně zabývat pouze těmi žalobními body, které zpochybňovaly správnost závěru o opožděnosti jejího odvolání.
16. To tradičně platí i ve vztahu k námitkám směřujícím do správnosti závěru o tom, zda zde jsou či nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.
17. V tomto smyslu lze odkázat na závěry uvedené například v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2017, č. j. 5 Azs 32/2017-39 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud uvedl, že „rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného

odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 – 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 – 105, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 – 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 – 111, ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 – 135, ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 – 75, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č. j. 7 As 195/2016 – 21, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

18. Nejvyšší správní soud dále uvedl: „Důvodnou neshledal Nejvyšší správní soud ani kasační námitku nedostatečného posouzení předpokladů pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí žalovanou (§ 92 odst. 1 věta druhá správního řádu). Žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že tyto předpoklady splněny nejsou. Žalovaná uvedené závěry skutečně blíže nerozvedla, ale jak Nejvyšší správní soud uvedl již v rozsudku ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012 - 32: „V tom, že žalovaná nerozvedla důvody, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, tak nelze spatřovat nepřezkoumatelnost jejího rozhodnutí. Tato úvaha totiž vůbec netvoří rozhodovací důvod, na němž by bylo postaveno rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost.“
19. Obdobné platí pro nemožnost se zabývat námitkami žalobkyně o nepřiměřené přísnosti napadeného rozhodnutí, či namítaným nezabýváním se prominutím či snížením poplatků.

B.

20. Žalobkyně založila důvodnost žaloby na tvrzení, že jí prvoinstanční orgán nesprávně nedoručoval na adresu, kterou prvoinstančnímu orgánu sdělila jako adresu určenou pro doručování, konkrétně měl doručovat na adresu H., P.
21. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný zde uvedl, že žalobkyně měla jako doručovací adresu zvolenu adresu H., P., avšak pouze do 25. 4. 2017, kdy přestala být studentkou Západočeské univerzity v Plzni a to až do dne 3. 9. 2020. Poté, kdy se žalobkyně znovu stala studentkou Západočeské univerzity v Plzni, adresu H., P., jakožto adresu pro doručování již neuvedla. Tuto adresu neuvedla v přihláškách ke studiu ani jinak.
22. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo opřeno o závěr, že žalobkyně poté, kdy se opět stala studentkou Západočeské univerzity v Plzni, nesdělila jako doručovací adresu H., P., současně z přihlášek vyplývá, že uvedla pouze adresu trvalého pobytu, bylo na žalobkyni, aby tento závěr vyvrátila.
23. Žalobkyně tak mohla učinit předestřením věrohodné skutkové verze reality, ze které by vyplývalo, kdy přesně a jakým konkrétním způsobem prvoinstančnímu orgánu sdělila adresu H., P., jakožto adresu pro doručování. Teprve poté, kdy by tak žalobkyně učinila, mohla se tato skutková verze reality stát předmětem dokazování. Dlužno doplnit, že podle § 52 správního řádu jsou navíc účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.
24. Žalobkyně však v průběhu správního řízení žádnou věrohodnou skutkovou verzi reality, ze které by vyplývalo, kdy přesně a jakým konkrétním způsobem prvoinstančnímu orgánu sdělila adresu H., P., jakožto adresu pro doručování, žalovanému nepředestřela. Za této situace nelze žalovanému oprávněně vytýkat, když vycházel toliko ze skutečností a

listin jemu známých. Při neexistenci konkrétního tvrzení žalobkyně, které by se mohlo stát předmětem dokazování, je nezbytné považovat zjištění skutkového stavu za souladné s ustanovením § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

25. Ani v žalobě žalobkyně neuvedla, kdy přesně a jakým konkrétním způsobem prvoinstančnímu orgánu sdělila adresu H., P., jakožto adresu pro doručování. Tedy neuvedla tvrzení, které by bylo způsobilé vyvrátit správnost skutkových zjištění uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a které by se mohlo stát předmětem dokazování teprve v řízení soudním.

C.

26. Nad rámec shora uvedených závěrů je vhodné doplnit, že žalobkyně ani ve svých důkazních návrzích neoznačila důkaz, ze kterého by mělo vyplývat, kdy přesně a jakým konkrétním způsobem prvoinstančnímu orgánu sdělila adresu H., P., jakožto adresu pro doručování. Pokud jde o listiny ze dne 13. 9. 2021, 14. 9. 2021, 22. 11. 2021 a 9. 12. 2021, 24. 5., 25. 5. 2022, 26. 5. 2022, 23. 6. 2022, 6. 6. 2022, 8. 7. 2022, 12. 7. 2022 a 8. 8. 2022, tyto nepředcházejí doručení prvoinstančních rozhodnutí, a proto nemohou dokládat předchozí sdělení předmětné adresy.
27. Jde-li o navržený důkaz výsledkem žalobkyně, je nutné upozornit na to, že podle ustanovení § 131 občanského soudního řádu důkaz výsledkem účastníků může soud nařídít, jestliže dokazovanou skutečnost nelze prokázat jinak a jestliže s tím souhlasí účastník, který má být vyslechnut. Pokud by žalobkyně předestřela věrohodnou skutkovou verzi reality, ze které by vyplývalo, kdy přesně a jakým konkrétním způsobem prvoinstančnímu orgánu sdělila adresu H., P., jakožto adresu pro doručování, bylo by zcela jistě možné tuto skutečnost prokázat jinak, než výsledkem žalobkyně.
28. Konečně pokud jde o návrh na provedení důkazu *Cvypisem osobních údajů žalobkyně z IS/STAG u žalované a jejich změn za období od prosince 2019 dosud (případně znaleckým posudkem z oboru IT)*, ani tento není důvodný. Žalobkyně neuvedla, kdy přesně a jakým konkrétním způsobem prvoinstančnímu orgánu sdělila adresu H., P., a proto toto neexistující konkrétní tvrzení nemohly prokázat obecně navržené důkazní návrhy, které by měly hypoteticky dokazovat žalobkyni konkrétním způsobem netvrzené skutečnosti. Dlužno znovu upozornit na to, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně upozornil na to, že z následných přihlášek vyplývá, že žalobkyně v nich „*uvedla pouze trvalou adresu: A., Ch. a doručovací adresy uvedeny nebyly*“.
29. Pokud jde o důkazy lékařskými zprávami, tyto byly navrženy k prokázání skutečností, z pohledu nichž soud nebyl oprávněn přezkoumávat zákonnost napadeného rozhodnutí.

V.

Rozhodnutí soudu

30. Soud neshledal žádný z žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

31. Soud neprovedl žádný z žalobkyní navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

32. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 21. srpna 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu